



* praci žáků * dělá základní škola ve Vidli v listopadu 1961 *

1 - K sportovci

Mravenčí sportovec malý,
s velice silnými svaly,
na kruhu lesa je jeho cvičišť,
činky, kosa, k tomu kříšť,
lince ráno vykoná rozvičku,
pak si pochutnává na mlíčku.
Mléko mu dodá sílu,
připraví nohy k dílu.
Svěží, pln síly,
rozběhne se k dalekému cíli.
Když k němu doběhne, činky vzpřímí,
je v něm velká síla.
Vzpírání je až nad hlavu,
dá to velikou námahu.
Když jako bude slavný sportovec
vzpírání, ať čas nebo chodec.
Je silný, zdravý, nemá nádu,
kříšť nechtěl mravenčího vstádu.

E. Štenc

Výlet do země obrů

Jednou večer jsem si šel lehnout, ani jsem nepočítal do
deseti a usnul jsem. Probádl jsem se se kůleček, jidlo
stole obrů. Nějaká paní obrová mě strčila - já spadl na vidličku
paní obrová **lukla** do vidličky a já jsem **lucil**. Boletěl jsem do
kopřavé omáčky. Král obr mě poděval **lucil** a **lucil** mě se **lucil** do
pusy. Ale já jsem se strachy probudil a **lucil** křičet : "Lucil,
on mě sní." "

E. Kristek

Byla jedná princezna,
moe krásná a líbezná
a taky pyšná byla,
pořád se jen kátonila.

Byla druhé princezna,
tá krásná a líbezná,
ale ona hodná byla,
slovem všechny pohladila.

Jednou se přelobčoval do říše české
obecně jak ovčokobý.
Zatěl sýšnou princeznu má
a pak si ji za manželku vzal.

Když se jí on ovděl děl,
ona tak níchala se vdět.
Má vzala
a dy ovčy mu krali děla,
Kdy jeho kraly stiel
a kraly v tom státi.

K. Jurešová

Podvaha

Byl to jeden krásný mladík,
velice krásný a líbezný.
Když se do světa vydal,
a ho velmi rychle našel.

Byl to ten, který se jmenuje Jan, a byl to ten, který se jmenuje Jan.

Byl to ten, který se jmenuje Jan,
a byl to ten, který se jmenuje Jan.
Byl to ten, který se jmenuje Jan,
a byl to ten, který se jmenuje Jan.
Byl to ten, který se jmenuje Jan,
a byl to ten, který se jmenuje Jan.

Jak jsem se ožila

Jednou v večera, bylo to v pátek, na ten den se došlo taji, přestože já jsem zůstala v autoopravně domu. Maminka doma, kousek daleko a taťka jel na zkoušební cestu autem.

Uvědomila jsem si, prohlížela katalogy aut a v tu chvíli se stalo. Vyběhla jsem jen velkou ránu. Elpek sdu vzrostl ořechem, sklouzl do stědny a potrubím se dostal do vodorovné. Z kohoutku vyšetřil oheň a já jsem v tu chvíli upadla na zem. Schovala jsem se do kouta a čekala, že bude, aby někdo přijde.

V obecníku tu byla maminka i taťka a sestra. Byli vystrašení ještě více než já. Chtěli vědět, co se mně stalo. Vše dobře dopadlo. Jen strop byl spálený a se stůlní urečený klop.

Druhý den jsem jela za babičkou do Záhřeb a všechno vyprávěla. Babička mi poradila, že když se přistě sežene až až vlezu pod pařez, že jí to její babička také vždy dělala.

E. Kušpková

Vzpomínání

Vzpomínám na jaro,
kdy všechno ožívá.
Vzpomínám na léto,
jak děti si pod stáncem hraji.
Vzpomínám na podzim,
kdy květiny odkvétají.
Vzpomínky jsou krásné,
ale i smutné.
Vzpomínám každý,
od narození až do smrti.

M. Jurčová

Spívá si já s Favoritou,
 který se stal můj přítel.
 Když písničku dopívá,
 na nebe se podívá.
 Rábe modré, ružé zem,
 napustí se bázou.
 V bašce je voda čistá,
 že všichni dozajista.
 Desítky jsou to vína,
 Favorita si pije.

Koupím Mazdu, ta je lepší.
 vybavená proti dešti.
 Ale utopit ji nemu
 a potom si koupím Škodu,
 Škodu L 125,
 s ní objede celý svět.

Š. Konečková

Pastelky

Zelenou se kradí lidí,
 to všichni ne nedá jít.
 Červenou si, babičko,
 nasobití, žilčičko.

V. Pechal

Mubert

Mubert- ten náš puberták,
 ukradl mi magneták.
 Dostal potom vařechou,
 nepřestal však s naplechou.

J. Višňová

7. 5. 1918. Da předešle pohledy ^e kontroly...
napr. 1. 1. 1918. Mí. Postavou křesť je...
je b...
je b...

Je to...
rozeznání, otrávil...
a prov... jako čar...
vichy... špinavé boty a na...
jako un... Celý šinec sr...
otřhané špinavé a...
du př...
le zu... pár...
svět... není...
hromad... hromady...
a hadi... se plaví...
bizne...
pravová...
nápad...
ce a se...
perník...
špatně...
snad...
Maršal...

Káčata

lralala, vralala,
káčata se koupala.
Koupala se v potece.
Sušila se na louce.
Potom máma kečeno
utrčila je do senu.

J. Hájek

Časla domů

Jednou ve středu večer jsme já a Martin měli příchod domů. Protože se fotokroužek prodloužil, tak jsem jel s ostatními na autobus, jel až za hodinu a my jsme se rozhodli, že půjdeme na pěšky. Cestu jsme zvládli dobře, až na nějaké malí škaredé místo.

Jdeme si tak v klidu po levé straně silnice a to náhle mě chytl za rukáv. Já jsem tak zařval, jako kdyby mě někdo ubíjel. Martin se polekal taky a zakřičel. Uved jsem se vzápětí a snažil se tu ruku z rukávu sundat. Martin ještě křičel, ale já už jsem byl klidnější. Zjistil jsem, že mě někdo držel za ruku, ale větvička, které se mi zahákla v rukáv omáknul. Když jsem to řekl Martinovi, oba jsme se museli smát: "Eh, tak to to byla ale legrace."

Od té doby nám naši rodiče zakázali chodit pěšky domů a museli jsme si vždy počkat na další autobus.

F. Křížek

Požárník

Z obvodu jen ven nos tří,
pusa mlčí,
ani muk.
V nemocnici na posteli leží neposlušný kluk.

Dvě krabičky od zápalek, prskavky a koření
Crystal klukům překvapení,
ohněstroj prý červený.

Ani neví, jak ta rána převratila celý byt.
A nebyť prý požárník,
nemusel by ani žít.

Jan si, děti, poslechněte,
co vám radí požárník.
Hrátky s ohněm skončí špatně,
stačí malý okamžik.

J. Vičarová

Výlov rybníka

Štika, štika - první ryba.
Plavala na lev,
to je chyba,
Rybník už jí vypustili
sítě taky nastražili.
Ulovili a prodali.
Lidě na másle si ji dali.

J. Růžička

Kamarád

Kamaráde kamaráde,
přísahám tě kámeničky,
čtou to všichni staří, mladí
i ty malé dětičky.

P. Mikulášek

U nás

U nás doma to je shon,
táta koupil telefon.
Máme zase žvýkačku,
koučilo ji za kačku.

J. Vičen

Velryba

V jednom velkém slaném moři
žila stará velryba.
Měla sunce kamaráde,
dívala se na ně šába.
Když se moře rozvinilo,
vítr foukal velice -
velryba se polekala,
a klepla jí arvice.

S. Durov

Handwritten header text, possibly a title or address, located at the top of the page.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script. The text is mostly illegible due to fading and blurring.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a closing phrase.

Fantastické škola

V roce 2552 jsme navštívili novou speciální školu. Tam rostou velmi podivné rostliny, které mají nohy, a proto se samy mohou pohybovat. Když sáhnete po klíče, dveře se před vámi samy otevřou, a tak se nedivte, že zůstanete koukat s pusou dokořán.

Sotva jsme se ocitli v šatně, rozjela se s námi podlahová dráha. Chvilku se před námi objevil nějaký divný přístroj. Nejdříve nás oblékl kabáty, potom boty a nakonec jsme se zase rozjeli. Za chvíli jsme viděli pana ředitele, jak plachtí vzduchem ke sborovně. Najednou jsme se také ocitli ve vzduchu. Od dvou žáků jsme se dozvěděli, že ve škole je na chodbách stav beztláče, aby se navítil prach, když se žáci prohánějí.

Potom jsme vstoupili do třídy, ve které se vznášely stoly a židle. Zjistili jsme, že takhle je to zařízeno ve všech třídách. Když jsme se všeho pořádně nabažili, tak jsme počkávali za pěknotu podívanou a dali se na odchod. Stroj nás zase oblékl a obul. Jezdící podlaha nás dopravila ke dveřím, které se opět samy otevřely. Květiny na nás volaly: "Na shledanou, přijďte zase!" To jsme jim rádi slíbili.

E. Popelka

V tělocviku

V tělocviku cvičíme,
velice se bavíme.
Když dávéme nástup,
máme krásný dvojstup.
Potom hrajem kopanou
s naší skvělou obranou.
Nakonec se radujem,
příště to zas vyhrajem.

V. Fabián

R. Buš

T. Popelka

Učení

/ fejeton /

Jednou jsme dostali ve škole za úkol napsat fejeton. Příliš jsem domá a ani jsem na to nepomyslel. V pondělí jsem přišel do školy. Ve třídě to vypadalo asi tak, že kdo úkol měl, tak se v klidu bavil a kdo neměl, rychle skládal. Řekl jsem si, že mi stejně nic nenapadne a tak jsem se ani nepokoušel psát. Doma jsem se opět měl ke všemu jinému než psát fejeton. Nakonec jsem se překonal a začal přemýšlet. Vůbec nic mě nenapadlo. Tak jsem vzal čokoládu a doufal, že s plným žlučkem mě něco napadne. I když se sice skládání fejetonu značně prodražilo, ale výsledek nebyl žádný. Mohl jsem se sice poradit, ale mamka vařila a taťka spokojeně popíjel pivečko u televize. Nakonec jsem práce jenom začal psát. Ztěžka, pomalu, těžkopádně. Školní osnovy i paní učitelka se sice snažily, ale jak je vidět, fejetonista ze mne asi nebude.

O. Fabián

Videčská zvonice

V naší obci máme jedinou kulturní památku. Je jí dřevěná zvonice z 18. století. Zvonice dříve stála na klidném místě v rohu zahrady za pohostinstvím. Roku 1975 byla umístěna poblíž kostela.

Zvonice stojí na betonovém podkladu o rozměru 2 krát 2 metry. Celá stavba je postavena z dřevěných trámů, které jsou sestaveny do tvaru krychle. Střecha je pokryta šindely. Ze střechy vystupují dva trámy, které uchycují zvon. Malé šindelové střížky chrání zvon před lijáky. Před mnoha lety se zvonem ohlašovaly pohřby, úmrtí, klekání nebo třeba poleďne.

Dnes zvonice již neslouží svým účelům. Jsou v ní uloženy lopaty, rýče a jiné harampáčí. Pěkné by bylo, kdyby sloužila ke kulturním účelům obce.

M. Bobeš

Český jazyk

Český jazyk - čeština,
mé má má mateřština.
Ve škole se učí český
s přitom se tleská hezky:
A, B, C, D, G až S,
šerif nám snědi pes.

A čas - to časování,
časopis zrovna SHANÍ.
Tu se ozve hlášení,
žáci celí nadšení:
" bavte se hezky český,
odměna jsou gramořesky
a na výzvo jedničky.
Potěš se své mamičky!"

Na tabula visí mapa,
sklonujeme zrovna ZELAF.
Učitelka s tabule
omdlela čas ke vši smůle.
Dětičky ji vzkřísily
už se zase učily

A už zvoní - hurá, hurá
skončile se naše smůle.
Pětku máme v školě,
dostanem po papali.
Rychle honem do podrosta
unikneme svému trosta.

L. Vičmová, L. Kostuchová, Š. Randusová

Báseň

Jaro, léto, podzim, zima,
už je tady Meluzína.
Meluzína hučí, skučí,
ež mě s toho bolí uši.

Skřivánek ve své doupěti nařiká
s Alenka v posteli čte Káju Mařika.

H. Kramolišová